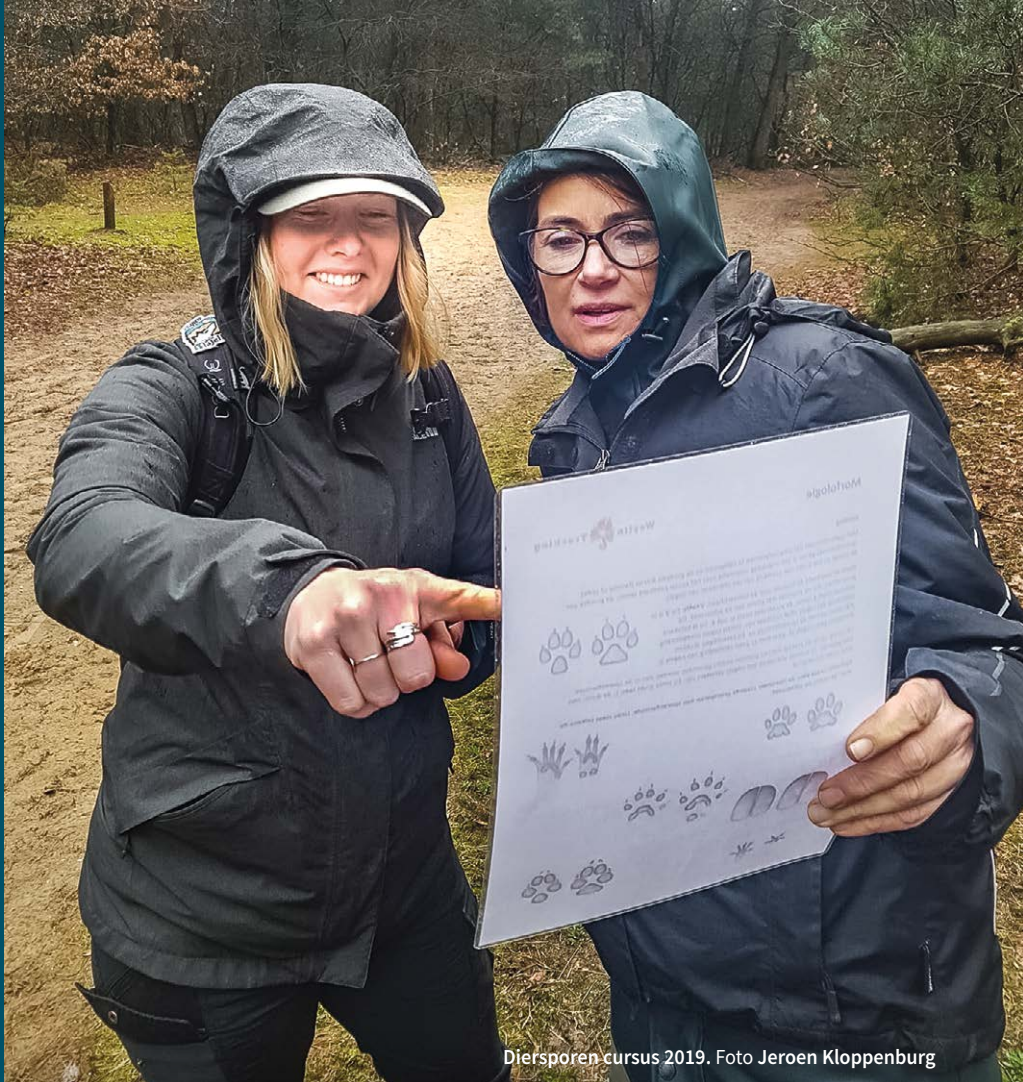

STEDELIJKE NATUUR WORDT
STEEDS MEER ALS BELANGRIJK
GEZIEN. ROOS KUITERS IS
BEROEPSMATIG EEN GROOT
PLEITBEZORGER VOOR
NATUURINCLUSIEF BOUWEN.
IN HAAR VRIJE TIJD ZET ZIJ
ZICH IN VOOR NATUURBEHOUD.
GENOEG REDEN VOOR EEN
INTERVIEW MET ZOOGDIER.

Diersporen cursus 2019. Foto Jeroen Kloppenburg

ROOS KUITERS, WERKZAAM BIJ FAUNUS NATURE CREATIONS

Kansen pakken, blokkades opheffen

TEKST JOEP VAN BELKOM

Wie ben je en wat doe je?

Ik ben Roos Kuiters, 27 jaar, woon in Brummen en ben werkzaam als project-medewerker bij ecologisch ontwerp bureau Faunus Nature Creations in Borculo. Wij ontwerpen en bouwen diverse faunavoorzieningen zoals vleermuistorens, vogeltillen, insectenhôtels en faunapassages. Ook werken we aan inrichtingsplannen, gericht op het behoud van beschermde

soorten, waaronder de otter en kleine marterachtigen. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dragen we bij aan het behouden en versterken van de natuur. Zelf ben ik met name bezig met projectmanagement en communicatie. Naast mijn werk doe ik vrijwilligerswerk op het gebied van natuureducatie en natuurbescherming. Ik sport graag, bezoek mooie natuurgebieden en wandel buiten met mijn hond Luna.

Waar komt je interesse voor de natuur vandaan en hoe ben je vervolgens in dit werkveld terechtgekomen?

Interesse voor de natuur is me met de paplepel ingegoten. Mijn vader – bioloog – nam me al vroeg mee de natuur in en had altijd enthousiaste verhalen. Dit inspireerde me om in 2012 een hbo-opleiding Diermanagement te gaan volgen,

met als specialisatie Wildlife Management. Tijdens mijn studie werkte ik aan diverse projecten, uiteenlopend van onderzoek naar het terreingebruik van wolven in Italië, voortplantingsgedrag van cichliden en de translocatie van korhoenders op de Sallandse Heuvelrug. In eerste instantie zag ik een toekomst in het ethologische werkveld, maar ik raakte geboeid door herintroducties van wilde dieren. Net afgestudeerd met weinig ervaring is het lastig om dit werkveld binnen te komen. Daarom ging ik via een werkervaringsplek bij de Zoogdierverseniging aan de slag met een translocatieproject van eikelmuisen. Ik ben er erg trots op dat ik vervolgens aan de slag kon gaan als projectmedewerker binnen datzelfde project. Ik kwam in contact met mijn huidige werkgever, ecologisch advies- en projectbureau NatuurInclusief,

Steenmartersporen controleren. Foto Jarno Beijik

waar ik stapsgewijs ben doorgegroeid tot fulltime projectmedewerker. Sinds twee jaar hebben we een nieuwe businessunit opgericht, genaamd Faunus Nature Creations, van waaruit ik mij bezighoud met projectmanagement en communicatie. Onze missie is biodiversiteit stimuleren in het stedelijk gebied via de juiste middenweg tussen mens en natuur bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Waar houd je je op dit moment mee bezig?

Ik werk nu aan projecten gericht op communicatie. Ik heb het veldwerk met specifieke zoogdieren breder doorgetrokken naar communiceren over natuur. Hiermee hoop ik meer draagvlak te creëren bij het publiek. Ik loop nog steeds als vrijwilliger mee met mijn oude collega's van de Zoogdierverseniging om te kijken naar de populatiedynamiek en het terreingebruik van de zeldzame eikelmuis. Ook ben ik secretaris van het Fonds voor Onderzoek ten behoeve van het Natuurbehoud (FONA), dat studenten een kans biedt om te participeren in internationale natuurbeschermingsprojecten. Daarnaast ben ik actief lid bij de Future For Nature Academy (een internationaal platform voor jonge gemotiveerde natuurbeschermers). Hierbij help ik mee in het communicatieteam bij het creëren van content voor sociale media, met een focus op wat je kunt doen om een positief verschil te maken voor de natuur (conservation optimism).

Wat maakt je werk zo leuk?

De diversiteit. Je kijkt naar de kansen om positief bij te dragen aan een betere leefomgeving, samen met verschillende partijen, zoals projectontwikkelaars, bouwkundigen, gemeenten, maar ook landschapsonwerpers en ecologen. Iedereen heeft verschillende belangen en elke keer probeer je een middenweg te vinden, om bij ruimtelijke ontwikkelingen meerwaarde voor de biodiversiteit te creëren. Je wilt het goed doen, maar het hoeft niet meteen perfect te zijn. Het mooist vind ik vanuit niets naar ontwikkeling streven en dit is een mooie dagelijkse uitdaging.

Welke kwaliteiten zijn van belang binnen jouw werk?

Mijn werk is erg divers en daarom moet ik me flexibel kunnen opstellen. Soms verdiep ik me in de ecologie van specifieke soorten, en soms zit ik in een brainstormsessie met bouwkundigen en architecten over het ontwerp van een otterbuis of

Eikelmuisenmonitoring 2017. Foto Jo Huben

vleermuistoren. Ik moet me goed kunnen inleven in ieders belang. Natuur wordt vaak als bijzaak beschouwd en het kan lange adem vragen om tot een tussenoplossing te komen.

Waarom natuurinclusief bouwen?

Bij ruimtelijke plannen wordt biodiversiteit vaak onvoldoende beschouwd, vaak pas als het 'moet'. Natuur wordt nog zelden gezien als meerwaarde, zelfs tijdens de verschillende huidige crises (denk aan klimaat, stikstof, vluchtelingen, landbouw, corona), die allemaal voortvloeien uit onze verstoorde omgang met de natuur. Ik pleit voor het doorbreken van het oude denken en beredeneren vanuit de natuur. Met natuurinclusieve projecten dragen we niet alleen bij aan de natuur, maar ook aan verbetering van de leefomgeving voor mens én dier.

Welke belemmeringen ervaar je met natuurinclusief bouwen?

Bij het natuurinclusief bouwen valt op dat het ambitieniveau vaak erg laag ligt. Biodiversiteit wordt beperkt beschouwd, bijvoorbeeld het plaatsen van nestkasten ter compensatie van het verlies aan verblijfplaatsen, het grotere geheel wordt zelden in beschouwing genomen. Mijn

boodschap is te blijven kijken naar de relatie van de inrichting met de omgeving, maak er een geheel van en betrek er ook andere disciplines bij. Laat beleidsmakers en uitvoerders meer informatie met elkaar uitwisselen. Een eenvoudig voorbeeld is de onwetendheid bij na-isoleren, waarbij spouwmuuren of daken met isolatiemateriaal worden volgestopt en daarmee verblijfplaatsen van beschermde vleermuissoorten vernietigd. Natuurinclusief bouwen zou wat mij betreft al in het opleidingstraject moeten worden geïntegreerd, zodat het op den duur het normaal wordt.

Natuurinclusief ontwerpen is op dit moment erg 'hot'. Hoe kijk jij hier tegenaan met het oog op de toekomst?

Ik ben graag optimistisch en ik droom van een toekomst waarin verschillende dieren- en plantensoorten in harmonie kunnen samenleven met de mens. Bij ruimtelijke ontwikkelingen wordt een meerwaarde voor de biodiversiteit gecreëerd. Het is een toekomst waar de samenleving de aanwezigheid van wilde dieren waardeert. Nederland fungeert hierbij als voorbeeld voor andere landen en er wordt kennis uitgewisseld en samengewerkt tussen verschillende landen om zo een leefbare en duurzame wereld te creëren.

Mostela. Foto Jarno Beijik